

вать срамны уды. Дѣца мои! моліж вы, ако си обычаете живота и счастю-то, никогда безъ нуждѣ не похващайте тыя уды; пазете ся да гы не пипате, да гы не налягате, или да си играете съ нихъ; зачтото инакъ незабавно ще видите прѣстрашны послѣдствія отъ това.

Запомнилъ сѫмъ млады, които, отъ незнаніе, станахъ чрѣзъ това нѣчто несчастны и жалостны: никогда не бѣхъ чули каква е сѣтнина-та отъ злоупотрѣблениe-то на тыя нѣжны уды, затова привыкихъ безумно да гы хващать съ рѣцѣ-тѣ, и другояче нѣкакъ да гы налягатъ. И понеже имъ ся показа това испърво пріятно и не усѣтихъ въ оный часъ никаквъ болѣзнь, затова продѣлкихъ несчастны-тѣ да правятъ това отъ день на день почесто. Но что имъ ся случи? Дѣца! Богъ ми е свидѣтель, че ви казувамъ истинѣ-тѣ, колко непонятно ако и да ви ся види сега това нѣчто. Нѣкои отъ нихъ повѣнихъ и станахъ като сѣнки. Едни добыхъ гърчене, или хванахъ да страдаїхъ отъ тѣрудухъ; други си изгубихъ память-тѣ и душевны-тѣ способности, станахъ безумны, глупавы, а мнозина полудѣхъ; други ослѣпяхъ, а нѣкои ся наказахъ съ други пострашны немощи и тѣлесны поврежденія. Ужасавате ся? А! ще ся ужаснете още повече, кога, като станете малко на возрастъ, ви ся позволи да